



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
Рев 2041/2015  
23.12.2015. године  
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић, Слађане Накић-Момировић, Миломира Николића и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиље С.М. из И., чији је пуномоћник Ђ.Д. адвокат из И., против туженог Н.Б., АД Б., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене, изјављене против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4132/14 од 03.06.2015. године, на седници одржаној 23.12.2015. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**НЕ ПРИХВАТА СЕ** предлог за одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4132/14 од 03.06.2015. године као изузетно дозвољеној.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ** ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4132/14 од 03.06.2015. године.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Новом Саду П бр.9153/2013 од 17.07.2014. године, усвојен је тужбени захтев тужиље и утврђено да је ништав уговор о кредиту између тужене Н.К.б. АД Н.С., сада Н.Б. АД Б. и тужиље као и меница серијски број ... по наредби Н.Б. АД Б., на износ 1.193.236,58 динара, потписана од стране тужиље као меничног дужника, те су без правног дејства у односу на тужиљу, што је тужени дужан признати и вратити меницу тужиљи. У ставу другом изреке обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 180.332,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4132/14 од 03.06.2015. године, жалба тужене је одбијена и пресуда Основног суда у Новом Саду је потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, указивањем на разлоге и услове за примену одредбе о посебној ревизији у смислу члана 404. ЗПП, ради потребе уједначавања судске праксе у погледу тумачења примене права и решавања спорног правног питања.

Врховни касациони суд је на основу овлашћења из члана 404. ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11) који је новелиран одредбом члана 14. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 55/14) закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као о изузетно дозвољеној.

Новелираном одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, оценивши да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса и уједначавањем судске праксе као и за ново тумачење права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. Тужени није доставио доказ о постојању различитих судских одлука у истој чињеничној и правној ситуацији и супротном пресуђењу судова о истом захтеву, па није испуњен законски услов који се односи на потребе за уједначавањем судске праксе. Образложења побијаних пресуда за донету одлуку о усвајању захтева тужбе у складу су са постојећом судском праксом и тумачењем и применом материјалног права у вези са законским разлозима и правним последицама ништавости уговора (непостојећа односно недозвољена кауза, фиктивност уговора, закључење уговора противно принудним прописима). Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова усаглашени су са важећим тумачењем права и правним схватањем у пракси тих судова и ревизијског суда у примени овог правног института, тако да нема потребе ни за новим тумачењем права. Из тих разлога, прихватање дозвољености изјављене ревизије не би довело до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за ревидента.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11), у вези чланом 23. ст.1. и 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Прелазном одредбом члана 23. став 1. Закона о изменама и допунама ЗПП, прописано је да поступак који је започет по Закону о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11), није окончан пре ступања на снагу овог закона, спровешће се по одредбама овог закона. Према ставу 3. истог члана, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

У конкретном случају тужба ради поништаја уговора поднета је 18.09.2013. године и означена вредност предмета спора у тужби је 1.193.236,58 динара. Другостепена пресуда којом је поступак правноснажно окончан донета је 03.06.2015. године.

Како вредност предмета спора означеног у тужби не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци решења.

**Председник већа-судија  
Љубица Милутиновић,с.р.**